ΤΕΤΑΡΤΗ: 23.10 - 00.10

ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΚΕΤΤΑ ΓΙΑΝΝΙΔΗ:

8. 3.67

ΑΡ. Τ. { R - 151
O - 665

ΜΟΥΣΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ (1)ᵃ

• Στ' ακόλουθο αυτό ακούγεται μια ορχηστρική εκτέλεση ο φημισμένος συνθέτης του Παλαιού μας Κώστας Γιαννίδης.

• ΣΗΜΑ ΜΙΣΑΖ

LUDWIG VAN BEETHOWEN,

ο μεγάλος αυτός μαέστρος και συνθέτης γεννήθηκε στ' Βόν σαν γιος ενός τενόρου και μιας μαγείρισσας. Ο πατέρας του ήταν σκληρός μουσικός δάσκαλος.

• Γεννήθηκε στη Βόν στις 16 του Δεκέμβρη του 1770. Όμως ο παππούς του Λούντβιχ γεννήθηκε στη Αντέρπα το 1712. Εκεί δημιουργήθηκε και το ωραιότερο έργο του Μότσαρτ. Από το 1732 ζούσε στο ηλεκτορικό στη Βόν. Εκεί ο γιος του Γιόχαν παντρεύτηκε τη κόρη μιας καταστάσεως Μαρία Μαγδαλένα Κέβεριχ. Αυτός ήταν αυτός γεννήθηκαν 7 παιδιά, από τα οποία μόνον 3 έφτασαν στη ζωή. Ο Ludwig, ο μεγαλύτερος από τους γιους έκανε ένα κόπο σε σχέση με τη μουσικά Μότσαρτ, όχι μόνον να σταμάτησε στη αδυναμία, αλλά και να γίνει από τα χαρισματικά στη ιστορία του κόσμου. Ο πατέρας μάλιστα κατάντησε τη μεγάλη βαρεία κληρονομικότητας

εἴκοσι χρόνια στὴν ὑπηρεσία τοῦ Μέττερνιχ ἀπὸ τὴ δεκαετία τοῦ πενήντα χρόνια. Ὁ βαλέρας ἦταν ἀριστοκρατικός, βάναυσος καὶ βιαστικός. Ἐνῶ γιὰ τὴ μητέρα του ὁποία ὁ σύζυγός ἦταν ἰδιαίτερα ἀφοσιωμένος, χειραγωγούμενος ἀπὸ τοὺς ἀρρεωβαρμένους τοκετοὺς καὶ ἐξαντλημένος ἀπὸ μιὰ μακρὰ περίοδο σεξουαλικῆς ἀποχῆς ἀπὸ γεγονότα ὅλα ὁ Μέττερνιχ ἦταν 17 χρόνων. Τὰ καλύτερα τοῦ χρόνια μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι δὲν ἦταν εὐχάριστα. Δὲν χόρευε ἀλλ' ὁ Μέττερνιχ ἔδειχνε ἐπιμονὴ ἀπέναντι σὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ θεωροῦσαν ὅτι μποροῦν, ἐπειδὴ ὅμως εἶναι βέβαιο: Ὅλη ὁ βαλέρας τοῦ πάει καὶ σύρθηκε νὰ τὸν πάρει ἐκεῖ ποὺ ἔπαιζε ἡ ὀρχήστρα καὶ ἐπιμένοντας νὰ τὸ κατάφερε μὲ κάθε τρόπο ἀκόμα καὶ μὲ χειροδικία. Ἔτσι μαθαίνουμε ὅτι ὁ νεαρὸς Μέττερνιχ εἶχε ἀποφασίσει νὰ δίνει τὰ πρῶτα τοῦ βήματα στὴν ἀνωτέρα κοινωνία τῆς Κολωνίας καὶ ἐξ συνέχεια σταδιοδρομεῖ ἔτσι ἀπὸ τὸν βαλέρα του νὰ ἀφομοιωθεῖ στὴν ἀριστοκρατία τῶν ἀρρεωβαρμένων, μιὰ ὀρχιδέα.

[ΤΜΗΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΟΝΑΤΑ ΣΕ ΝΤΟ ΟΡ. 2 ΑΡ. 3]

Μὲ αὐτὸν ὁ Μέττερνιχ δὲν ἔχει τὸ ἴδιο δαιμόνιο καὶ ἦταν ὁ μεγάλος τοῦ ὁμότεχνος Μότσαρτ. Ἔχουμε σταθερὴ καὶ πλήρη ~~ἀνεπιφύλακτη~~ ἀνεπιφύλακτη βεβαιότητα νὰ ἐκτιμήσουμε τὸ ὁρκωτὸ τοῦ ἔργο σὲ ἡλικία 25 χρόνων. Τὰ ἔργα τοῦ γιὰ βιολί, βιολοντσέλο καὶ πιάνο ἔργο 1 ἀριστουργήματα εἶναι ὁριγινάλ. Περιγράφουν ἀναμφίβολα μιὰ δεκαετία τοῦ Μότσαρτ ἀπὸ καὶ ἀναμένει τὸν νεαρὸ Μέττερνιχ. Ἀπομένουν οἱ 3 σονάτες τοῦ ἔργο 2, ἐκεῖ ποὺ ἐπιτέλους καὶ ἐκεῖ ἐπέλθε κάποιος καὶ ὀλίγο χρόνος. Ἔχει ἀναμφισβήτητες τὶς χνῶν σοφαρίας ἀπὸ καὶ φανερὰ ἐπηρεασμένα ἀπὸ τὸν πλούτο καὶ τὸν Μότσαρτ τοῦ ὀνόματος ἀπόστολε ἐξαιρέσεις καὶ ἐξάρσεις. Ἤδη ὅμως ἐκεῖ ὀλόκληρο τὸν μετέπειτα Μέττερνιχ ἀπὸ τὸ ἔργο 10 καὶ ἀκόμη περισσότερο ἐκεῖ μπροστὰ ἀναπτύσσει τὸ ἔργο 13 ἀρχίζει νὰ διαφαίνεται ὁ Μέττερνιχ τῶν ὕστερων περιόδων, μὲ τὴν ἴδια χαρακτηριστικὴ βαθεία τοῦ ἐπιχειρηματία: ὁ μεγάλος Μέττερνιχ. Προσωρινὰ ὅμως δὲ σὰν μπορεῖτε τὸ ἀριστοφανέστερο ἴσως ἔργο τῶν νεανικῶν του περιόδο. Τὸ ἔργο εἶναι φαίνεται ἀπὸ δύο χαρακτηριστικὸ τρόπο τὸ κοντέρτο γιὰ ὀβόε καὶ ἀρχιπίανο. Γραμμένο ἐκεῖ ΝΤ μπορεῖτε φέρει τὸν ἀριθμὸ

έργο 15. Έχει τα εξής μέρη: Allegro con brio — Largo — Rondo: Allegro scherzando. Θα το ακούσετε από την ορχήστρα Symphony of the Air υπό διεύθυνση του Josef Krips. Το πιάνο το παίζει ο Αριστείδης Πορφυροπαίν.

[CONCERTO N. 1 OP. 15]

Αυτό ήταν η Αριστείδης Πορφυροπαίν και η ορχήστρα "Symphonie of the Air" ακούστε το πρώτο κονσέρτο σε Μι ματζόρε του Μενδελσόν. Διευθύνει ο Josef Krips.

Όπως θ' αντιλήφθηκε κανείς η μελωδία αυτή δίνει πολλά περιθώρια στο πιάνο. Πάνω στο θέμα αυτό δεν υπάρχει καθόλου, βασικά τα υπόλοιπα τα μέρη δεν αφήνουν χώρο πολλά πολλά για πιάνο ο συνθέτης αναπαράγει φράσεις φράσεις τη κάθε μια. Μια ενώ δεν υφίσταται πραγματικά μια σχέση μεταξύ ορχήστρας και πιάνου, ~~αυτό~~ και ίσως θέλει κάποιος να οργανώσει τα πράγματα αλλιώς στο έργο 55 για να μπει λίγο όμως το μυστικό της αρμονικής τα τα μέρη μη υπάρχει, σε αρκετά μη σταθερή σχέση μεταξύ ορχήστρας πρώτου μέρους (orchestra) και έργο τέλος δεν μπόρεσε ο Μενδελσόν τον τελευταίο σκοπό τα πιάνο και τον τελευταίο τα Κονσέρτο. Στο τέλος δείχνει ένα ρόντο σε μορφή σονάτας ο Μι ματζόρε 3 σονάτες τα έργο 10 και η σονάτα σε Μι ύφεσε από τις 3 σονάτες τα έργο 10 και η διάσημη σοβαρότερη έργο 13 αφιερωμένη στο φίλο και μαθητή του Karl von Lichnowski. Το τελευταίο αυτό έργο δεν θα μπορούσαμε ακόμη έχει τα εξής μέρη: GRAVE — ALL° DI MOLTO E CON BRIO — ADAGIO CANTABILE — RONDO ALLEGRO. Στη σονάτα σε Μι ύφεσε. Η σοβαρότερη σοβαρή μελωδία τα πιάνο μεταξύ αυτών τα έργο 13, γράφτηκε τα 1799 ενώ ο Μενδελσόν ήταν 10 χρονών. Η σονάτα αυτή τα Πορφυροπαίν.

[SONATA N. 8 IN C MINOR OP. 13]

Αλλά τα σοβαρότερα τα έργο 13 δεν ακούστε, θεωρούν τα αρκετά εκφραστικά τα Πορφυροπαίν τον Μενδελσόν. Η μελωδία τα ακούστε τα Μοτσάρτ Πορφυροπαίν και σύγχρονα τα μαθητεύσει τα Μόζαρτ μια δεύτερη ο γνωστός τα Μόζαρτ τα Λιστ.